

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התנוצצות משיח

משיח עדיין לא הגיע, אך אורו כבר מתנוצץ... מחד, חשכת אפלת הגלות הופכת להיות סמיכה יותר ויותר. אך מאידך, גם אור השחר, אורו של משיח, מופציע והולך. "וכל מה שמתקרבם יותר לביאת המשיח, אף על פי שצרות הנפש מתגברם יותר, אבל ברחמיז גם התנוצצות משיח מתנוצץ בכל פעם יותר" (ליקוטי הלכות, קריאת שמע ה, טו).

"והנה, בתוקף סוף הגלות המר הזה" – כותב מוהר"ת בתפילתו – "וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלהי האר"י זכר צדיק לברכה, ועמך בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך, והכל חפצים ליראה את שמך בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא הייתה כזאת מימי קדם" (ליקוטי תפילות ח"ב, טז).

מעת אשר הסתלק התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, שהיה תיכף לאחר חורבן בית שני, "היה העולם שקט עד האר"ז"ל. היינו שמרבי שמעון בר יוחאי עד האר"ז"ל לא נתגלו חדשות כמו שנתגלו על ידי רבי שמעון בר יוחאי, עד שבא האר"ז"ל שהיה חידוש כמפורסם, והוא גילה חדשות לגמרי, שלא נמצא מי שיגלה חדשות כאלה עד האר"ז"ל" (חיי מוהר"ו, רעט). ומימיו התחיל אורו של משיח להתנוצץ.

"ומן האר"ז"ל עד הבעל שם טוב ז"ל, היה העולם שקט בלי חידוש, עד שבא הבעל שם טוב ז"ל שהיה חידוש נפלא, וגילה חדשות. ומן הבעל שם טוב ז"ל עד עתה היה גם כן העולם שקט בלי חידוש כזה, והיה העולם מתנהג רק על פי ההתגלות שגילה הבעל שם טוב ז"ל עד

הנה, עד שבאתי אנכי" – אמר רבינו הקדוש על עצמו – "ועתה אני מתחיל לגלות חדשות נפלאות לגמרי" (שם).

ואותם הצדיקים הגדולים, הם אלה שמאירים לנו את אורו של משיח גם בתוקף חשכת הגלות. "וגם עתה במרידות הגלות, כל חיותינו על ידי גדולי הצדיקים, שמאירים לנו התנוצצות אורו של משיח, על ידי תורתם" (ליקוטי הלכות, יין נסך ד, ט).

לא לחינם, חלה ההילולא של האר"י הקדוש, בעיצומה של תקופת יבין המצרים, ארבעה ימים לפני תשעה באב. שכן, כל חיותנו ותקותנו בגלות המר הזה, הוא אורם של הצדיקים המאירים לנו התנוצצות אורו של משיח. "כי עכשיו כל תקותנו הוא רק על ידי אמיתיות העצות הקדושות התמימות הנמשכין מההתנוצצות משיח שהתחיל להתנוצץ מימי האר"ז"ל" (ליקוטי הלכות, קריאת שמע ה, טו).

כמה מעניין לגלות, שאת ה"מגילת סתרים", בה סיפר רבינו כל מה שיארע עד ביאת הגואל, גילה רבינו ביום זה – יום ה' באב, יום ההילולא של האר"י הקדוש (ימי מוהר"ת ח"א, יא). ללמדך, שיום זה הוא יום של "התנוצצות משיח"...

מלך המשיח נקרא בשם "פלא יועץ" (ישעיה ט, ה). שכן הוא יגלה עצות נפלאות ועמוקות, אשר על ידם נשוב כולנו אל ה'. "כי העצות שימשיך משיח במהרה בימינו, יהיו עד אין סוף ואין תכלית. שעל ידי זה נוכח כל אחד ואחד לפי מדרגתו לידע עצות שלימות ועמוקות, באופן שיוכח בכל פעם להתגבר על מה שצריך להתגבר, ולזכות לקיים את התורה בשלימות" (ליקוטי הלכות, תחומין ה, כב).

אך גם עתה, בתוקף חשכת הגלות, מתחיל אור עצותיו להתנוצץ ולזרוח. "כי בעבודתנו לא עזבונו אלקינו, ונט עלינו חסד בתוקף הגלות הזה, ששולח לנו בכל דור ודור צדיקים אמיתיים לחיותנו כיום הזה. והם מקיימין בנו בחינת זתקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה והק לנערוניה: שהם מתעוררים קודם אור בוקרן של ישראל, וקמים בעוד לילה, בעוד התגברות חשכת הגלות שדומה לילה, ונתנים טרף לביתם, דהיינו שלומדין עם תלמידיהם ומגלים להם אלקותו יתברך ומעוררים אותם לתשובה ומקרבין אותם לאביהם שבשמים" (ליקוטי הלכות, ברכת השחר ג, יב).

בישבונו על הארץ בתשעה באב, לא נשכח להתאבל ולבכות על הסתרת אורו של הצדיק האמת. כי עיקר הקינות הם על הסתלקות הצדיקים האמתיים, ששקולה כפליים כחורבן בית המקדש.

אכן, כבר אמר רבינו הקדוש: "כל מה שמשיח יעשה טובות לישראל אני יכול לעשות, רק שהחילוק היא שמשיח יגזור אומר ויקום, אבל אני... ופסק ולא דיבר יותר" (חיי מוהר"ו, רסו): אור עצותיו של משיח זורח ומתנוצץ כבר, בספריו של רבינו הקדוש, וכל הרוצה יבוא ויטול, ויגאל את נפשו מגלותה.

מעתה, בישבונו על הארץ בתשעה באב, לא נשכח להתאבל ולבכות על הסתרת אורו של הצדיק האמת. "כי עיקר הקינות הם על הסתלקות הצדיקים האמתיים, ששקולה כפליים כחורבן בית המקדש. ואנו צריכין לצעוק ולחפש ולבקש איכה איכה הצדיק האמת, שנחשך אורו אצלנו. איכה יועם זהב; שהצדיק האמת הנחמד מזהב, הועם ונחשך אורו אצלנו" (ליקוטי הלכות, נטילת ידיים לסעודה ד, ה). שכן, בהתגלות אורו של הצדיק, יזרח עלינו אורו של משיח.

מה נשמע?

גנרל של משיח

משיח מהפוש גנרלים, אלו הלוחמים אשר בוכתם ותמיכתם יסובב "שיח השדה" מישוב לישוב להפיץ את עצת ההתבודדות בקרב עם ישראל, במטרה להפוך כל יהודי שפוגשים ללוחם בפני עצמו, עד שתיכבש הארץ על ידי תפילה. גנרל הינו כל אחד אשר מושיט יד, בטרחה ובממון, בהחדרת בשורת הגאולה לכל ישוב יהודי בארץ, ובע"ה לפי התוכניות, גם בחו"ל. הכל תלוי בך, גנרל יקר.

כגנרל עליך לדעת: עתיד הגאולה תלוי בידך, ועתיד הארגון הנפלא הזה ייקבע על ידך – בדיוק כמו שמלחמה נקבעת לפי התמסרותם של הגנרלים. ל"שיח השדה" יש, בסיעתא דשמיא, כלים נכונים לקרב רבים מבני ישראל אל צור מחצבתם ולהעניק להם חיים חדשים. זה תלוי רק בגנרל. שזה אתה, אני, וכל התומכים ב"שיח השדה". הצלחת המגבית הראשונה, היא היא שתכריע את עתיד כלל הפעולות "שיח השדה".

גדולי וחשובי אנ"ש שליט"א קבעו לערוך בימי בין המצרים מגבית שנתית עבור "שיח השדה"

ברסלב ר גנרל! האר פנים לקולונל של שיח השדה

לתרומות למגבית השנתית ההיסטורית, ולבירור הקולונל באיזור מגוריך 702-706-1700.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	אב	ה"ב	ה"ז	ה"א	מגילה
א	ז	כו.	קצח	קכא קכב	כב
ב	ח	כו.	קצט	קכג קכד	כג
ג	ט	כו.	ר	קכה קכו	כד
ד	י	כז.	רא	קכז קכח	כה
ה	יא	כח.	רב	קכט קל	כו
ו	יב	כח.	רג	קלא קלב	כז
		כט.	רד	קלג קלד	כח

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617 בית שמש

טל, במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות ... 02-9950000
בארה"ב 1718-8552121 (1)
באנגליה 203-6085819 (44)
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למניינים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
bratslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
מפיק: נחום א. ברזעסקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

לראות את האלוקות שבבריאה

יותר, וקשה לראות ולהיות עם האלוקות המחיייה אותו. רוב בני האדם נשארים קשורים רק למעטפה החיצונית של העולם. "כי באמת ענין זה, לקשר החיצוניות אל הפנימיות, דהיינו להסתכל בכל דבר על השכל האמת שיש בו ולהתקרב ע"י כל הדברים להשי"ת, זה הענין הוא גבוה ונעלם מאד מבני אדם" (ליקוטי הלכות, פקדון ד, כא).

הסיכוי היחיד שנשאר לנו, הוא: ההתקשרות לצדיקים אמיתיים. שכן, הם יזכו את עצמם מחטא אדם הראשון, ועיניהם פקוחות לראות את האלוקות שבבריאה, וכל המקושר אליהם ולתורתם וזכה גם הוא לפקחת עיניים. "ועל כן יש לנו לכסוף ולהתגעגע ולהשתוקק מאד: מי יתן והיה לנו מנהיג הדרך, רועה נאמן, שיהיה לו זה הכח, שיוכל להאיר אפילו בנו, ידיעה והשגה הנ"ל, שנוכה לבוא אל התכלית" (ליקוטי מוה"ר, ח"ב, כא).

מעתה, בישבנו על הרצפה ביום תשעה באב, לא נשכח לקונן "בבכיה, בדמעות שלישי, לבכות ולהתגעגע, לבקש ולהתחנן לפניו יתברך, מתי נוכח לזה, שיהיה לנו זה הדעת, שנוכל לדעת ולהכיר הבורא יתברך מכל דבר של זה העולם בפרטי פרטיות... וכפי המדרגה פחותה שלנו עתה, וכולנו אין פנינו יפות כלל, אנו צריכין שירחם עלינו השם יתברך, ליתן לנו מנהיג רועה נאמן, שיוכל להאיר בנו ידיעה הנ"ל, כדי שנוכל לעבדו יתברך כראוי ולבוא אל התכלית" (שם).

יתוש קטן הוא חלש כח מאד, ויש לו טבע ותמונה והנהגה אחרת. וכן בפרטי פרטיות, כגון בהאריה בעצמו: מפני מה זה האיבר של האריה צורתו כך, ויש לו כח וטבע כזאת, ואיבר אחר יש לו צורה אחרת וכח וטבע והנהגה אחרת. וכן בשאר כל הברואים שבעולם דומם, צומח, חי, מדבר... והצדיק מחפש תמיד אחר אלו הרצונות" (ליקוטי מוה"ר, ח"ב, יז).

אך לאמיתו של דבר, לא מדובר כאן רק בעבודה של בני עליה מופלגים, אלא הדבר מוטל על כל אחד מאתנו. "וצריך כל אחד להעמיק עיונו בזה, לדעת ולהכיר גדולת הבורא בכל דבר ודבר, בתבניתו ודמותו, בפרטיות איבריו ובנינו וכיוצא בזה, ולעבדו יתברך בזה, עד אשר יבוא לבחינת התכלית של אותו הדבר" (ליקוטי מוה"ר, ח"ב, לט).

בהיות הבריאה בצורתה המקורית, טרם חטאו של אדם הראשון - הייתה הבריאה כולה "שקופה"; האלוקות שבכל דבר היה גלוי לעין כל. "כי קודם חטא אדם הראשון אז היה העולם זך וטהור, ואז הייתה השגת אדם הראשון מאירה מאד מאד ואז היו יכולים להסתכל בכל דבר שבעולם ולראות בו החיות אלקות, כביכול, המחיה אותו" (ליקוטי הלכות, נדרים ב, ט).

אך מאז חטאו של אדם הראשון, הפך העולם מגושם

"הדבר נפלא ונורא מאד, אשר ברא השם יתברך את כל הבריאה, שיש בה כמה וכמה דברים נפלאים ונוראים הרבה מאד מאד, מה רבו מעשי ה'!"

(ליקוטי מוה"ר, ח"ב, לט)

תמיד ידענו על 'נפלאות הבריאה', אך לא הבננו שהדבר קשור ישירות אלינו. לא הבננו שכל הנפלאות הללו לא נבראו אלא עבורנו; שנעמיק בהם ונכיר מתוכם את גדולת הבורא, ולעבדו בלבב שלם.

"כי באמת הדבר נפלא ונורא מאד, אשר ברא השם יתברך את כל הבריאה, שיש בה כמה וכמה דברים נפלאים ונוראים הרבה מאד מאד, מה רבו מעשי ה'... והכל כאשר לכל לא נברא אלא בשביל ישראל... שיוכלין ישראל להעמיק עיונם ולדעת ולהתבונן בפרטי הבריאה: בתבנית האיברים ובנין וקומה ודמות וכו', של כל דבר ודבר, להתבונן בהם גדולת הבורא יתברך, ולעבדו יתברך על ידי זה."

אכן, הצדיקים הגדולים, זוכים לגלות את עומק הרצון האלוקי שיש בכל פרט מפרטי הבריאה; הם משיגים אפילו, את הטעם האלוקי מדוע היתוש הוא חלש והאריה הוא חזק... "כי הצדיק מבקש ומחפש תמיד לגלות הרצונות של השם יתברך... כגון: מפני מה היה רצון השם יתברך שהארי יהיה לו כח וגבורה כזו, ובזו התמונה, ובזאת הטבע והנהגה שיש לארי; ולהיפך,

רבי חיים מקראסנא - תלמיד הבעש"ט

לפני פטירתו, ציווה שלא יכתבו על מצבתו שום תואר ושבח, באמרו שמכיוון שלא זכה להיכנס לארץ ישראל, על כן אין ראוי לו כבוד. ואמנם, על מצבתו שבבית העלמין במוהילוב שם נטמן, לא נכתב דבר, מלבד שמו ויום פטירתו.

אולם בנו רבי ישראל-יהודה-לייב, זכה לעלות לארץ הקודש יחד עם חותנו רבי יעקב שמשון משיטובקה, בשנה שלאחר מכן, תקנ"ד.

דברי תורתו של רבי חיים הובאו בספרים: 'אמרי צדיקים' לתלמידו רבי צבי מיאמפולה, 'תשובות חן' לרבי גדליה מליניץ, 'בת עין' לרבי אברהם דוב מאווריטש, 'שפתי צדיקים' לרבי פנחס מדינוביץ, 'תולדות יצחק' לרבי יצחק מנשכין, 'פרקי הנאור' לרבי אליעזר מו"טימור.

כשהוא עוצר אותה בגופו; הוא לא ייתן להם לנסוע, עד שייקחוהו עמם...

נעה רבי חיים מקראסנא ואמר: "אני אשיגו עליו כל העת עד שאשיבו לביתו". כעבור שנים התבטא רבינו: "מחזיק אני טובה לרבי חיים קראסנער על זאת" כי באותה נסיעה, ראה רבינו בפעם היחידה את זיו פניו של בעל התולדות יעקב יוסף:

לימים, כשנתפרסם רבינו כצדיק נורא ומופלג, התבטא רבי חיים מקראסנא: "את עקשנותו הגדולה על דברים שבקדושה - ראיתי אצלו עוד בהיותו ילד קטן!"

ידידות עמוקה שררה בין רבי חיים ובין רבי פנחס מקוריץ וכשהלה רבי פנחס, אמר: "אם הייתי רואה את רבי חיים, הייתי קם מנחלתי". רבי אברהם מקאליסק מכתוהו באגרתו אליו: "לאור עולם ואוצר חיים, באור פני מלך חיים, אשר אור לו וזוהב לו כארזים על יבלי מים, רכב אלקים ריבוניים, הרב האלקי המפורסם קדוש ה' כמורה"ר חיים קראסנר ז"ל"

רבי חיים השתוקק מאוד לעלות לארץ-הקודש. במכתבו מטבריה, מניסן תקמ"א, כותב רבי מנחם-מנדל מויטבסק: "אהובי אחי ורעי, שמעתי בעז"ת שהר"ר חיים מקראסנע ועוד כמה אנשים יראי ה' רוצים לבוא; הם ושלוש להניע את לבכם, כרם בוא יבואו ברינה"

אחרי הסתלקות רבי פנחס מקוריץ, גברו כיסופיו לארץ הקודש והוא הפליג לדרכו, אולם באמצע ההפלגה קמה סערה קשה בים וטרפה את הספינה ואך כנס ניצל. בחזרתו, בחיותו במוהילוב, נסתלק רבי חיים לעולמו ביום פטירת הארי"ז, ז"ל, בה' באב תקנ"ג.

בספר 'שבחי הבעל שם טוב' מובא: "שמעתי מכן הצדיק רבי חיים קראסנער ז"ל, שפעם אחת ביקש רבי חיים הנ"ל מהבעל-שם-טוב ז"ל שיוכור את שמו ושם אשתו להתפלל עבורם. אמר לו הבעל-שם-טוב: וכמה אוקור את שמוותיכם? השיב לו רבי חיים ז"ל: איכא סימנא: חיים בין רחל - ראשי תיבות 'חבר'; אשת חבר כחבר - ראשי תיבות 'חיה' בית ריבקה גם כן 'חבר'. אמר לו הבעל-שם-טוב: מה זה סימן, שמא הח"ת הוא חייקיל או כדומה לו והח"ת משם שלה הוא חנה או כדומה? ואמר הבעל-שם-טוב ז"ל: יש סימן, כי 'חיים' ו'חיה' גימטריא הו"ה אדנ"י"

בתקופה שלאחר הסתלקות הבעש"ט לגני מרומים, המשיך רבי חיים לבוא ולפקוד את בית רבו, שעבר בירושה לרבי שמחה ומרת פייגא, הורי רבינו הקדוש. הוא ושאר בני החבריה קדישא נהגו להתוועד בבית קדוש זה ולהעלות דברי תורה ומעשיות וזיכרונות מהבעש"ט הקדוש.

פעם אחת, כשצריכה היתה מרת פייגא לנסוע לדרכה וחששה לקחת עמה את בנה הפעוט, הלא הוא רבינו, ניאות רבי חיים לשים עינו עליו. כששבה מרת פייגא מנסיעתה, שח לה רבי חיים: "במשך כל הלילה לא משתי מעריסת הילה, אפילו את מנהגי הקבוע לומר 'תיקון הצות' ביטלתי, וזאת כדי לא להחסיר ולו רגע קט של התבוננות בפנינו!"

כשהיה רבינו בן חמש שנים, שמע מפי הצדיקים שהתאספו בבית אביו, כי מתכוננים הם לנסוע אל רבי יעקב יוסף מפולנאה וכן תלמידי הבעש"ט. נישג רבינו אליהם וביקש מהם שייקחוהו עמם, אך הם סרבו לקחתו מפאת גילו הרך. לאחר שהתניישבו על העגלה והתכוננו לצאת לדרך, מיהר רבינו ונעמד לפני העגלה,

נקודה

שבת 'חזון' - נבואה
זה הזמן לתיקון האמונה
שעיקרה תלוי בנבואה

(עפ"י ליקוטי הלכות, נטילת ידיים לסעודה ד, ה)

שלוחים רבים לבורא

מדי יום שיש, עת היה מסובב ופוסק את פסוקו, היה אותו יהודי ממהר בעקבותיו ונותן לו נתינה הגונה של שני גרוש. רבי ישראל היה מודה לו ושם פעמיו אל ביתו להתקין צרכי שבת.

יום שיש אחד, כאשר חלף רבי ישראל בקרבנו של אותו יהודי, עלה הרהור בלבו של הלה: "מהו פשר מנהגו זה? מדוע אומר הוא את אמירתו ומיד מסתלק לדרכו? וכי הינו רבי זושא?" - כך רהר ובלבו החליט בואת הפעם שלא להיענות לבקשתו - "אדרבא, אם צדיק הוא - מן השמיים ינהגו עמו כפי שנהגים עם צדיקים ויתנו לו את מבוקשו ללא כל סיוע מצד..."

וכשרבי ישראל עבר לידו והפטיר כדרכו "ישראל זקוק לצרכי שבת" שילב הגביר דגן ורועותיו, לא נע לא וע ממקומו והרהר לעצמו: "הבה נראה מה יהיה עתה..."

מה שהתרחש באותו רגע היכה את הגביר בתדהמה מוחלטת; מעבר לסמטה הגיח לפתע יהודי, בראותו את רבי ישראל קרדונר, קרא לעברו: "שלום עליכם רבי ישראל! הכנתי עבורכם שני גרוש לכבוד שבת קודש" - - -

העובדה המפתיעה היתה, שאותו יהודי לא נהג קודם לכן לתת לו סכום זה, ואילו היום באורח יוצא דופן החליט להעניק לו נתינה מכובדת זו. רבי ישראל נטל את המטבע מידו תוך שהוא מודה לו ומברכו, ושם פעמיו לעבר ביתו.

מן הצד צפה הגביר בעיניים פעורות במתרחש לנגד עיניו, מתקשה לעכל כי אכן זוהי מציאות ולא חלום; הנה כי כן, ביום בו הוא מחליט להפסיק לתת לרבי ישראל שני גרוש עבור צרכי שבת, מגיע אדם אחר ונותן לו את אותו סכום בדיוק...

באותו הרגע הבין הגביר, כי גדול בטחונו של רבי ישראל בה; וכיוון שכך, זוכה הוא לנסים ולהשגחה פרטית גלויה ומופלאה. מאותו יום ואילך ידע להעריכו וראה זכות לעצמו לסייע לו לעשות את השבת ולקיים בביתו מצוות הכנסת-אורחים.

והאורחים וסועדים, כשמספר ארגוי עין משמשים להם לספסלים.

ואם בימות החול היה ביתו פתוח לרווחה, הרי שמדי שבת בשבתו היה מלא וגדוש באורחים רבים שמספרם הגיע לא פעם לכמה מניינים. רחבות גשמית היתה מבית זה והלאה, העניות לא היתה צריכה לזעוק שם, כי מיד הבחינו בקיומה. אולם את הנועם והשמחה ששררו בין כותלי הבית, ניתן היה למשש בידיים. שעות ארוכות אל תוך הלילה, היה רבי ישראל מרקד עם אורחיו בשירה ובזמרה, עד שכל מי שחלף בסמטה הסמוכה באותה שעה, היה עוצר מהילוכו, מטה אוזנו ומקשיב, להתענג ולהתעדן מנועם השמחה השורה שם.

מדי יום שיש, כשהיה מסיים את תפילת שחרית, היה רבי ישראל מסובב והולך בבתי-כנסיות ונוקש על דלתות הבתים "לישראל אין במה לעשות את השבת", היה אומר, וממשיך הלאה לדרכו בלא להתעכב ולבדוק האם דבריו פעלו את פעולתם ואכן הכיסים נפתחים... כל מי שנדבה ורוח אותו ורצה להעניק לו מתת כלשהו לכבוד שבת מלכתא - היה צריך לרדוף אחריו ולהשיג את פסיעותיו. כך היה נוהג תקופה ארוכה. היתה זו הנהגה של ביטחון שלם ומחלט בה; יתברך הו' והמפרנס לכל, אלא מאי, רצונו יתברך שיעשה השתדלות פורתא? הנה, עושה הוא את שלו ומעטת הכל מסור בידיו יתברך ואין לו לדאוג כלל. אחד מהגבירים שביהודי צפת, היה מתומכיו הקבועים.

זמירות השבת התנגנו במתיקות בינות לסמטאותיה העתיקות של צפת, נישאות על כנפי רוח הלילה ומתפורות על פני המרחבים, מעוררות נימים חבויים בלב כל שומעיהן:

"נומין לה השתא בפתורא חדתא, במנרתא טבתא דנהרא על רישין..."

ביתו של רבי ישראל היילפרין, הידוע בכינויו רבי ישראל קרדונר, היה בית שדלתו סבה על צירה מבוקר עד ערב. עניים, חסרי בית, אורחים שהגיעו מהוץ לעיר וכל מי שהציקו הרעב, ידע כי בבית משפחת היילפרין יזכה במנת מרק ופרוסת לחם. ובימים ההם, היתה זו סעודה ראויה לשמחה. והיה אם יאמר ההלך כי אין לו היכן ללון, יפרסו לו על אתר מחצלת כאחת מפניות הבית, למען תהיה לו מנוחה למראשותיו.

ולא בבית רחב ידיים עסקינו, רבי ישראל ובני ביתו התגוררו בבית דל וקטן מיוחד, כה צר היה הבית, שבחצות-לילה, כאשר היה רבי ישראל קם לעבודת בוראו, היה עליו לפסוע בזהירות יתירה בין האורחים הישנים, היה עוטף את נעליו במגבת וצועד עקב בצד אגודל כדי לא להעירם משנתם, יוצא את הבית ושם פעמיו אל מורדות העיר, לטבול גופו במקוה האר"י הקדוש, לקראת צאתו ליער לשפוך לבו נוכח פני ה'.

השולחן בביתו לא היה אלא חבית נושנה ששימשה פעם לאחסון דגים, עליה הונח לוח עץ וסביבו היו ישובים הוא

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

לצפות לגאולה

הר"ר נפתלי רוזנפלד הי"ו

כפי אשר אמונים אנו על דברי הזו"ל הקדושים שבכל יום ויום צריכים אנו לצפות ולחכות לגאולה.

הדברים מקבלים משמעות יתר ויותר עמוק בדברי תורתם והתגלות דרכם של הצדיקים הגדולים, וכמו התנא הקדוש רשב"י זע"א שאמר [תרגום ללשון ק] - "בחיבור הזה שהוא ספר הזוהר יצאו מהגלות ברחמים" ואחריו רואים אנו במיוחד אצל האר"י הקדוש זע"א כמבואר בדברי תלמידו רבי חיים וויטאל זע"א, שז"י העסק בסודות התורה ובעיקר על ידם תבוא ותחיש הגאולה בב"א, והנה כל אחד מרגיש ויודע שענינים אלו של ביאת הגאולה הם מהדברים הכי נעלמים ומכוסים ובלתי ידועים (וראה חיי מוהר"ן תקכ"ו) ומתאים לצטט כאן מדברי מוהר"ג בספרו ימי מוהר"ג חלק שני צ"ד, בסיפור נסיעתו לארץ ישראל, בדרכו לנאליטא - ומדי עברנו על הים דברנו, ובתחילה שאלו אותי אימתי יבוא משיח והשבתי להם שזה נעלם מעין כל חי, כי הוא קץ הפלאות וכמו שאמר דניאל "סתום הדברים והתתם" ואפילו השי"ת בעצמו מליביה לפומיה לא גלי, וכמו שכתוב בתקוני זוהר "לליבי גיליתי לאיברי לא גיליתי", ושאלו אותו פירוש דברים אלו "והשבתי להם כי יש צדיקים שנקראים בחינת לב ולהם גילה השי"ת אבל יש צדיקים שנקראים בחינת איברים ולהם לא גילה".

ובודאי שאין לנו שמץ של מושג בדברים סתומים ותתומים כאלו, אבל השי"ת ברוב רחמיו כן שלח לנו סימנים ומעבר לכך הרבה התחזקות ע"י הצדיקים הגדולים האלו שעל ידם אנו מקבלים כח ויכולים להמשיך לקוות ולצפות בתקווה גדולה לגאולה העתידה.

וככל שנוקפים הימים ואנו מתקרבים לאחרית הימים הציפיה גוברת וגודלת וכח האמונה מבקש לגדול ולהתעצם "כי ישראל הם עכשיו קרובים אל הקץ מאוד ויש עכשיו לישראל געגועים גדולים להשי"ת אשר לא היתה כזאת בימי קדם" (ליקוטי מוהר"ן תניא ע"ה) ויחד עמם נתגלו התרופות והעצות הקדושות האמיתיות לנפשות שלנו כדורות הללו, כיצד להתקרב להשי"ת ולשוב אליו ביתר שאת ויתר עוז וכמו שכתוב בספר המידות "ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיקים" - כי על ידם יבואו עם ישראל לתיקונם וידוע שרבינו הק' אמר "שהלמוד בחיבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה, וככל שנחפור ונחפש עצות טובות מתוך מעייני הישועה האלו נזכה שתצמח יותר ויותר ישועתנו, ופדות נפשינו, ויה"ר שזוכה לביאת המשיח, הוא יגאלנו, ינחמנו וישמחנו בגאולת עולם במהרה בימינו אמן.

לחידודא

חידה מס' 191

חידון השנוע לעצורים

על איזה צדיקים רימו רבינו דברי הספד בתורתו והיכן?

הפתרון לחידה מספר 190

כמה תורות בליקוטי מוהר"ן נאמרו כפירוש על הפסוק "אלה מסעי בני ישראל?"

2 -

(ליקוטי מוהר"ן ח"א מ', ח"ב ס"ב)

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אורנות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תרולה על זכות קניה בסך 50 ₪

הבניה על העלמת אור הצדיק

הרב נתן בורשטיין

בעוד ימים ספורים – ולוואי שהמשיח יבוא כבר קודם – נשב כולנו על הארץ אבלים ודוויים לבכות ולקונן על חורבן בית אלוקינו, בית מקדשנו ותפארתנו אשר היה לשריפת אש, אוי! מה היה לנו!

מוהרנ"ת מבאר בליקוטי הלכות (נטילת ידים לסעודה, ובעוד מקומות) כי הבכיה והקינות מכוונן בעיקר על הסתלקות הצדיקים האמתיים אשר הסתלקותם שקולה כפליים כחורבן בית המקדש, לכן בעת שאנו מבכים את החורבן אסור לנו לשכוח מהעלמת והסתלקות אור הצדיקים האמתיים.

מוסיף מוהרנ"ת ומדגיש, שלא נטעה כי העלמת אור הצדיק היה רק בדורות עברו, אלא אף בדורנו אנו אשר המצב נראה מזהיר מבחינה זו עדיין יש הסתרה והעלמה על אור הצדיק האמת, דרכו ותורתו. כי אף על פי שמצד אחד רואים התקרבות נפלאה כיצד אפילו יהודים רחוקים ביותר באים ומתקרבים להתחמם באור רבינו, אולם מצד שני ההעלמה וההסתרה גדולה מאד, ההתנגדות עדיין משפיעה על רבים ומונעת אותם מלהתקרב לאור האורות.

על כל זה יש לנו לבכות ולקונן "איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב", כלומר לא די שאין רוצים להתקרב אל אור האמת המשול לזהב ולכתם אופיר – עוד מעיזים לשנות ולהחליף את דבריו ועל ידי זה לבותו רח"ל - - -

ממשיכים לקונן "תשפתכנה אבני קודש בראש כל חוצות" - הם העצות הקדושות של רבינו הנשפכים בחוצות, עושים שחוק וליצנות מאלו שמתקרבים אל רבינו, מתלוצצים מהעצות של רבינו רח"ל.

הרי ע"י הצדיק יכולים לזכך את כל העולם מזוהמת הנחש – כמו שכותב מוהרנ"ת - אילו היו מתקרבים לצדיק היו זוכים לאמונה שלימה וכל טוב.

יש להוסיף כי ההתנגדות אינה מפעפעת רק אצל הרחוקים אלא אפילו אצל הקרובים; אלו שכבר זכו להיות נקראים על שם רבינו, והולכים לאורו ומקיימים עצותיו, אולם עדיין רחוקים מלהיות בטלים אליו כראוי, עדיין נעלם ונסתם מהם לקיים כל העצות בתמימות ופשיטות כראוי.

על כן יש לצעוק ולהתחנן כי לפחות אצלנו לא יהיה נחשך אור רבינו הקדוש, אנו שכבר זכינו לראות את האור, לטעום טעם החיים האמתיים, נקיים את כל אשר יצוה בתמימות.

כאשר יתגלה בעולם אור הצדיק בשלימות – היינו אור הגאולה העתידה אורו של משיח, עי"ז נזכה גם אנו לשוב איתה משובש, כמו שאמרו חז"ל כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, במהרה בימינו אמן.

(מעובד מתוך שיחתו של הרב נתן בורשטיין שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברכוב' 02-9950000. עברית, 1, עינא דיומא, בין המצרים, 2, 1, 8)

כה הדיבור

במתנה טובה חנן אותנו ה' יתברך והיא כוח הדיבור ככלל ודיבור של תפילה בפרט, באמצעותם אפשר לפעול, להשיג כל הטובות וכל הישועות.

כך כוחו של הדיבור להיות כלי, לצמצם ולהגדיר, שהרי בדיבור יבטא את כל הצפון בלב האדם, שבו הוא מגדיר ומבאר את מחשבותיו, רגשותיו ורגשותיו.

כח זה נחוץ ביותר לתפילה כי הקב"ה טוב ומטיב לכל וחפץ להטיב ולהשפיע תמיד, אך בעהדר כלי מתאים השפע עלול להפוך לרועץ כפי שיין יקר ומשובח אם לא יישפך לתוך כלי מתאים, רק ללכך ויכתים, הדיבור של התפלה, משמש כלי לקבל את השפע לטובה ולברכה.

לכן לפעמים הקב"ה כביכול רוצה להשפיע לאדם, אך הוא מנוע מכך עד שיתפלל ויעשה כלי מתאים.

כך נבין מדוע יש חיוב להתפלל דווקא בדיבורים כפי שלמדנו בגמרא (ברכות לא.) המתפלל צריך שיחנך בשפתיו כי אמנם השי"ת יודע מחשבות, אך דרוש כאן לעשות כלי שיה נעשה בדיבור דווקא.

זה גם הסיבה שיש צורך לפרש בתפלתו היטב, כדרשת חז"ל על הפסוק הצילני נא מיד אחי מיד עשיו" איבעי ליה לבר נש לפרשא צלותיה כדקא יאות" (= צריך האדם לברר תפלתו היטב) כי ככל שהתפילה מפורשת יותר הכלי מתאים יותר.

כך מוצאנו שלעיתים צריך להרבות בתפילה, להוסיף ולהתפלל עד שנענה אף על פי שהקב"ה שמע כבר בפעם הראשונה, כי ככל שמתרבים דיבורי התפילה, כך הכלי הרחני למילוי בקשתו משתפר והולך והוא שנאמר בפרשתנו "ויברך אתכם כאשר דיבר לכם" שהדיבור הוא כלי לברכת ה'.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א לד)

02-5410100
www.zadikintours.com

מגוון קבוצות הקיץ

ההרשמה בעיצומה!

נסיעות לאומן
ולכל היעדים בעולם
שירות > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופריחה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

איצרות ברסלב 02-9950000			קמלוג למערכת השמע - שיחות ומאמרים		
עברית			אידיש		
21353 הרב מאיר מימנוני שליט"א	21332 הרב מיכאל גול שליט"א	21311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל	113931 הרב יואל משי זוב שליט"א	113915 הרב משה בינשטוק שליט"א	11311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל
21354 הרב גיא צבי מינץ שליט"א	21333 הרב עופר גיטין שליט"א	21312 הרב לרעג שיעוריו של לוי יצחק בנדר	113932 הרב אלכסנדר פראנק שליט"א	113916 הרב צבי יהודה ברוין שליט"א	11312 הרב שמואל הורביץ ז"ל
21355 הרב מרדכי פרוק שליט"א	21334 הרב אברהם צבי גליטסקי שליט"א	21313 הרב עזריה אלכרז שליט"א	113933 הרב מרדכי פרוק שליט"א	113917 הרב אליהו גודלובסקי שליט"א	11313 הרב גדליהו אהרן קעיג ז"ל
21356 הרב צבי יצחק שליט"א	21335 הרב ארז דרוחן שליט"א	21314 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א	113934 הרב צבי יצחק שליט"א	113918 הרב שלמה אהרן גוטליב שליט"א	11314 הרב נתן צבי קעיג ז"ל
21361 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	21336 הרב אברהם ויצהנדל ז"ל	21315 הרב שלום ארוש שליט"א	113941 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	113919 הרב אברהם צבי גליטסקי שליט"א	11315 הרב צבי אריה חונספלד ז"ל
21362 הרב משה קרמר שליט"א	21337 הרב בנימין זאב חשין ז"ל	21316 הרב עופר ארז שליט"א	113942 הרב אליהו קרשבינסקי שליט"א	113921 הרב אברהם ויצהנדל ז"ל	11316 הרב יעקב מאיר שנסר שליט"א
21363 הרב חיים קרשבינסקי שליט"א	21338 הרב אליעזר חשין שליט"א	21321 הרב פנחס בונקר שליט"א	113943 הרב אלעזר מרדכי קעיג שליט"א	113922 הרב שלמה הדנר שליט"א	11317 הרב משה קרמר שליט"א
21364 הרב בנימין קנפלאמר שליט"א	21339 הרב יעקב חיון שליט"א	21322 הרב נתן בורשטיין ז"ל	113944 הרב בנימין קנפלאמר שליט"א	113923 הרב בערל וואגנאל שליט"א	11318 הרב נתן ליברמנט שליט"א
21365 הרב חיים מנחם קרמר שליט"א	21340 הרב יצחק חשין שליט"א	21323 הרב נתן בורשטיין שליט"א	113945 הרב מאיר קרליבך שליט"א	113924 הרב אליעזר חשין שליט"א	11319 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א
21371 הרב שמואל שטרן שליט"א	21341 הרב שמעון סיכנר שליט"א	21324 הרב משה בינשטוק שליט"א	113946 הרב יצחק ברוסנון שליט"א	113925 הרב יום טוב חשין שליט"א	113912 הרב יצחק אנשין שליט"א
21372 הרב ישראל שלמה שליט"א	21342 הרב יצחק שטיינל שליט"א	21325 הרב יצחק ברוסנון שליט"א	113947 הרב דוד נבון שליט"א	113926 הרב יואל יוזאף שליט"א	113913 הרב משה גדליה אנשין שליט"א
21373 הרב מאיר שלמה שליט"א	21343 הרב אהרן ישכיל שליט"א	21326 הרב יצחק ברוסנון שליט"א	113948 הרב ראוון שיף שליט"א	113927 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	113914 הרב נתן יוסף בורשטיין שליט"א
21374 הרב נתן שפירא שליט"א	21344 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	21327 הרב אליעזר ברלנד שליט"א			
21375 הרב שמעון שוורץ שליט"א	21345 הרב יוסף לוי שליט"א	21328 הרב ישראל מאיר ברנר שליט"א			
	21352 הרב נתן ליברמנט שליט"א	21331 הרב אליהו גודלובסקי שליט"א			

נופש לנשמה

עם קבוצות הקיץ של אירופנים לאומן

מגוון מסלולים > שירות אישי > ליווי והדרכה מקצועית > טראנספורט חיוזוק מרתקות > אש"ל מלא ברמה גבוהה

ראש השנה באומן
ההרשמה בעיצומה!!

החל מ- \$495

אירופנים

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80